

[Arbejdsministeren.]

Efter lovens § 53, stk. 1, har tilsynspersonalet til enhver tid ved dag og ved nat adgang til de under loven hørende arbejdssteder og til steder, hvor der er beskæftiget, eller hvor der er grund til at formode at der er beskæftiget personer, der er omfattet af loven.

Herudover påhviler det ifølge lovens § 7, stk. 4, sikkerhedsudvalget i virksomhederne at føre kontrol med sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for virksomhederne. Efter § 7, stk. 5, har sikkerhedsrepræsentanterne udtrykkelig fri adgang til at forelægge spørgsmål af sikkerheds- og sundhedsmæssig art for tilsynet.

Efter § 50, stk. 2, i lov om arbejderbeskyttelse er der endvidere sikret arbejderne og deres tillidsmænd fri adgang til at gøre anmeldelse til arbejdstilsynet om mangler eller uoverensstemmelser med loven i den virksomhed, hvori de er beskæftiget. Sådanne anmeldelser skal betragtes som strengt fortrolige, og den tilsynsførende må ikke over for arbejdsgiveren eller hans repræsentant tilkendegive, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en indgået klage.

Tilsvarende principper gælder efter lov om arbejdsmiljø, der den 1. juli i år afløser de nu gældende arbejderbeskyttelseslove.

Der er altså, såvel i den eksisterende som i den kommende lovgivning, sikret både tillidsmanden, der typisk er fagforeningens repræsentant, og de ansatte (gennem deres sikkerhedsrepræsentant eller direkte) samt det offentlige (gennem arbejdstilsynet) adgang til at gøre indsigelse mod forhold, der strider mod lovgivningen.

Specielt for så vidt angår bygge- og anlægsbranchen kan jeg oplyse, at spørgsmålet om fri adgang for medlemmer af de under arbejdstilsynet nedsatte kontaktgrupper vedrørende sikkerhedsarbejdet ved bygge- og anlægsarbejde vil blive taget op i forbindelse med den igangværende revision af reglerne om internt sikkerhedsarbejde.

I overensstemmelse med en indstilling fra direktoratet for arbejdstilsynet finder jeg herefter ikke anledning til på det foreliggende grundlag at tage initiativ til lovgivning.

Af *Camre (S)* til miljøministeren (12/4 77):

»Vil ministeren tage særlige forholdsregler for at sikre, at det uhyre farlige kemiske stof dioxin ikke under nogen form forekommer i

stoffer, der fremstilles eller indføres i Danmark?»

(Spm. nr. 112).

Begrundelse.

Dioxin er kendt som det stof, der blev udspreddt ved forureningsulykken i Seveso i Italien med katastrofale skader til følge.

Ifølge dagspressen har forsøg på University of Wisconsin vist, at doser på under én titusindedel af den internationale faregrænse forårsager dødsfald for aber.

Det oplyses, at dioxin forekommer som et bistof i et ukrudtbekæmpelsesmiddel, 2,4,5-T, og i et desinfektionsmiddel. Der er grund til at frygte, at selv de små doser, som herved udspreddes, kan få uoverskuelige langtidsvirkninger.

Det vil især være af interesse at få oplyst, om ministeren vil tage skridt til at forbyde de produkter, hvori dioxin forekommer, samt til at undersøge, om dioxin findes i andre produkter, hvorom offentligheden og myndighederne ikke i dag har nogen viden.

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (20/4 77):

Spørgsmålet om forholdsregler imod sundheds- og miljøfarlige kemiske forbindelser har i længere tid optaget både den offentlige debat og miljøministeriet. Derfor besluttede min forgænger som miljøminister i efteråret 1976 at lade udarbejde en redegørelse til folketinget om produktvurdering med særlig vægt lagt på kemiske stoffer.

I denne forbindelse er miljøstyrelsen blevet bedt om at udarbejde en særlig redegørelse for de problemer, der knytter sig til den stadig stigende anvendelse af et stadig stigende antal forskellige stoffer mange steder i samfundet.

På basis af folketingets drøftelse af denne redegørelse er det hensigten at fremlægge forslag til en revision af lovgivningen vedrørende håndteringen og anvendelsen af kemiske stoffer. Disse forhold reguleres i dag ved lovgivningen om gifte og bekæmpelsesmidler, ved arbejdsmiljølovgivningen, miljølovgivningen samt ved en række speciallove.

Uanset at dette arbejde endnu ikke er afsluttet, er det klart, at der løbende må iværksættes de foranstaltninger, der forekommer påkrævede ud fra sundhedsmæssige hensyn. Jeg har derfor bedt miljøstyrelsen om en vurdering af, om der vedrørende de eventuelt dioxinhol-